

DOLNO- POČERNICKÝ Lístek

Farnost Dolní Počernice
Při kostele Nanebevzetí Panny Marie

POZOR, ZMĚNA V POŘADU BOHOSLUŽEB
Od října 2024 se mění začátek nedělních mší svatých z 9.00 na **9.30**

ÚVODNÍ SLOVO

Proměnnost a neproměnnost

Je teď léto, podzim či začátek zimy? Těžko říct, když se momentální stav počasí mění radikálně ze dne na den. Není tak daleko za námi doba, kdy se svět zdál být více méně stabilní. Možná si to ještě pamatujete. A nešlo jen o velký svět politiky, hospodářství, mezinárodních vztahů a obchodu...

Ale časy se mění a dotýká se to nejen života států, nýbrž i jednotlivců. Dlouho se mluvilo o nebezpečí globálního oteplování a najednou je to tady. Pozorujeme výkyvy počasí, jaké jsme neznali, ale i výkyvy mezinárodního soužití, zabezpečení života i nebezpečí války atd. Ze dne na den teplota vzduchu klesne či stoupne o patnáct stupňů.

Ale snad náš život má i jiné opory, než jaké lidé běžně hledají. Pořád se mluví o zajištění člověka v Bohu, ale není to jen planá řeč? Bude nám oporou, když nás stihne neštěstí? Zachováme i potom klid?

Proměny se týkají i našeho kostela. Stojí sice nepohnutě už mnoho staletí a proměny světa kolem se ho jakoby netýkají, ale vzhledem k tomu, jak krátký je lidský život, jeho proměny jsou vlastně docela rychlé. V posledních několika měsících se toho stalo hodně.

Během prázdnin se podařilo obnovit sakristii a její vybavení.

Kruchta byla přizvednuta a zabezpečena proti pohybu. Podařilo se se souhlasem památkářů řádně upevnit jižní pilíř podírající kůr, nyní má důkladný železobetonový základ.

Začala oprava zvonu ve věži, resp. jeho zavěšení. Byl svěřen a čeká na posudek památkářů.

Na svatostánku, resp. jeho novém pozlacení, se ještě pracuje. Na lavicích jsou nové podsedáky. Na venkovní vrata a na zdi kostely byly umístěny zasklené vitríny. Byla opravena dělicí zeď mezi kostelem a pivovarem, což byla akce místního úřadu na podnět farnosti.

Provedení změn a úprav bylo umožněno aktivním dobrovolným zapojením mnoha farníků, ale i např. díky panu architektovi Dlabalovi, technikovi arcibiskupství. Všem, kteří se na úpravách podíleli, děkujeme.

Nemění se však jen materiální věci kostela, nýbrž se pomalu mění i to, co se v něm děje. Významnou změnou v poslední době bylo **posunutí začátku nedělní mše svaté z 9.00 na 9.30**. Je to sice změna malá, ale svým způsobem významná. Byla provedena „synodálním způsobem“ z vůle lidu po mnoha diskusích. Děkujeme všem, kteří do kostela chodí, že ji přijali s porozuměním.

Kéž roste kostel i farnost.

Libor Ovečka

GLOSA k nedělním bohoslužbám

Celý život jezdím na chalupu do Podkrkonoší, do Čisté u Horek. Nejdřív s rodiči na víkendy, v létě na prázdniny, pak za babičkou, když se tam po smrti dědy přesunula z Prahy, a nyní za mamkou.

Máme chalupu těsně vedle kostela a hřbitova. Květinová výzdoba kostela byla vždy doménou babičky a nyní mamky. Od kostela jsme měli vždy klíče. Já jsem hrál v neděli na varhany a také jsem fungoval coby příležitostný zvoník.

Proč to píšu – místní kostel sv. Prokopa vždy spadal pod nějakou sousední farnost. Buď pod Studenec, nebo pod Dolní Kalnou. V Dolní Kalné dnes už farní úřad není a fara je prodaná, takže spadáme pod Studenec. A co si pamatuji, vystřídal se u nás opravdu hodně kněží. Studenecký farář nebo administrátor měl a má na starosti kromě Studence ještě několik filiálních kostelů – u nás v Čisté, dále v Roztokách u Jilemnice a v Zálesní Lhotě.

U nás v Čisté byla nedělní mše sv. s každým knězem v jinou hodinu. Nejdřívější čas byl od 7:30, nejpozdější od 11:30. A mezitím mnoho dalších variant. V současnosti je nedělní mše sv. v sobotu. V neděli vede jáhen bohoslužbu slova. Ano, pamatuji si plný kostel o nedělích. Dnes to je mnohem komornější. Ale lidi byli vždy rádi, že nějakou příležitost k účasti na bohoslužbě v místním kostele mají. Neřešili začátek bohoslužby, ale čas od času prožívali to, co jsme už ve farnosti také zakusili – a sice strach, aby vůbec ještě nějaké bohoslužby v místním kostele byly.

Já osobně si té skutečnosti, že máme stále ten přepych vlastního kněze ve farnosti, moc vážím. A ať je začátek mše sv. třeba ráno v sedm nebo večer v devět, je to něco. Přepychem byla za mě i anketa o počtu a začátku bohoslužeb, to si jinde dovolit nemůžou. Ta ale dopadla ve všech aspektech nerozhodně.

My jsme se tedy rozhodli (a vrcholově bylo to rozhodnutí na Liborovi), že bude začátek mše sv. od 9:30. To rozhodnutí nebylo jen tak, bylo to opravdu hluboce probírané ze všech stran. Nakonec k němu měl ještě každý farník možnost se vyjádřit 8. září na dnu farnosti. Vybraný čas lépe vyhovuje schole, která se schází na faře již v 8:00 a bude tak mít o půl hodiny delší čas na přípravu. Variantu návratu ke dvěma bohoslužbám jsme zavrhlí. Hlavním důvodem je fakt, že je dobře, aby se celá farnost scházela společně na jedné bohoslužbě. Ale roli hrají i další věci – menší náročnost pro kněze a pro kostelníka (pouze jedna bohoslužba) i pro hudebníky (produkce pouze jednou za dva týdny). Stejně tak rodiny s malými dětmi se lépe ráno do kostela vypraví. Smetanu slíznou i sedmispáči (jakkoli na ty já osobně ohled moc nemám – to se omlouvám).

A ještě jedna věc mi leží na srdci. Jak jsem psal výše, je to přepych mít v dnešní době vlastního kněze. A ten čas, kdy tomu tak nebude, jistojistě přijde. Pak budeme muset sami jít s kůží ještě více na trh, než je tomu nyní. Možná někdo z nás bude muset vést bohoslužbu slova. A bude muset mít promluvu. Jsem moc rád, že už dnes může mít u nás ve farnosti promluvu někdo jiný, než kněz. Navíc, když je ten člověk pro tuto službu disponován svým odborným vzděláním, zkušenostmi a dalšími znalostmi a dovednostmi. To je také přepych, že to tak máme. A jsem za to vděčný.

Žijeme tedy po všech stránkách v přepychu, važme si toho, prosím.

Jirka Cerman, člen pastorační rady farnosti

ROZHOVOR S HANOU JIRSÁKOVOU

„Člověk nesmí ztrácet naději, a i když nejde všechno tak, jak si představuje.“

Perníčky na Noc kostelů nebo zvonečky na plese počernických farností – už tradiční pochutiny z kuchyně Hanky Jirsákové patří ke každé akci naší farnosti, stejně jako neutuchající vitalita, dobrá nálada a ruka přiložená k dílu. Rozhovorem s ní pokračujeme v našem seriálu rozhovorů s osobnostmi dolnopočernické farnosti.

Hanko, vaše rodina se do Dolních Počernic dostala nedlouho po revoluci, že?

Přišli jsme v roce 1992, protože už jsme se nemohli vejít do proseckého panelákového bytu.

V rámci restitucí naše širší rodina získala nějaký majetek, z něhož jsme pak mohli koupit dům

v Dolních Počernicích. Od začátku se nám líbil, je to hezké bydlení. A druhý menší důvod byl i v tom, že Havran sem léta jezdíval na salesiánské setkávání.

Jak to vypadalo ve vaší původní farnosti na Proseku?

Byla to nádherná farnost, ale s knězem udavačem. Dozvěděla jsem se až zpětně, čeho všeho byl páter Prokop schopný. Jak bonzoval, udával naši kamarádku chartistku a donášel i na další farníky. Byli jsme v kamarádském vztahu, víc než jako kněz a ovečka, o to víc mě mrzelo, že své skutky po revoluci zapíral. Zabejčil se. Asi se nesrovnal s tím, že přišla nová doba, a nechtěl si přiznat, že to byla chyba. Po revoluci z toho byla velká kauza, přišla za ním televize, ale on před reportéry zabouchl dveře a zbaběle utekl. Samotná farnost ovšem

tehdy byla fajn, progresivní a moderní. Dělal se půlnoční mše, když celá Praha byla zhasnutá, táboráky na zahradě, setkávání... bohužel mě mrzí chování kněze, který neměl žádnou reflexi a jen kopal kolem sebe.

Udržuješ si k tamní komunitě ještě nějaký vztah?

Ano, chodím tam každou středu zpívat do sboru Cantus Amici moje oblíbené varhanní mše. Někdy jsem tam i v neděli na mši – to je moje schizofrenie, dodneška když jsou nějaké svátky, třeba první svátek vánoční, tak tady v Počernicích nejsem, protože zpívám někde jinde. Zase nejsem tak zbožná, abych šla v jeden den na mši dvakrát.

Jaký vztah máš k muzice?

Chodím zpívat 50 let, muzika je moje láska. Od malinka jsem chodila někam zpívat. Jednou když jsem byla na mši na Proseku, pan sbormistr nastražil uši, našel si mě a prohlásil, že mám znělý hlas, jestli se k nim nechci připojit. Byla jsem tam dlouho, sbor zanikl až smrtí pana sbormistra a pak jsem šla do strašnického sboru, s kterým jsme spolupracovali. Paradoxně ale nehrají vlastně na žádný nástroj. Jen jsem s dětmi docházela a teď s vnučaty docházím na řadu nástrojů – akordeon, trubka, piano, housle, flétna, kytara... ale sama nehraju na nic. Když se člověk muzice oddá, když do vás pronikne, tak to ohromně utváří charakter člověka.

Z jaké jsi rodiny?

Z obyčejné. Rodiče se brzy vzali a měli i mě brzy, bohužel se asi kvůli tomu záhy rozešli. Mělo to vliv na moje dětství, různě jsem se přesouvala mezi rodiči a babičkami. Všelijaké to bylo i s mou vírou. Jsem pokřtěná v církvi husitské, ale s vírou jsem neměla moc společného. Jen jsem jako malá sbírala svaté obrázky, to se mi líbilo. Až když jsem začala chodit s manželem, tak jsem se dostala k opravdové víře. Takže od předmanželské přípravy jsem katolík.

To byl začátek 70. let?

Ano, měli jsme svatbu 1970. Církev to tehdy neměla jednoduché.

Přinášelo ti to nějaké ústrky?

Trošku. Byla jsem učitelka v mateřské škole a na prvním stupni ZŠ, chvíli jsem pracovala i v družině. Nosila jsem třeba křížek na krku, tak se na mě občas zle koukali a slyšela jsem: Počkej až to uvidí ředitelka, to bude malér! Asi to bylo štěstí, ale nikdy jsem se nedostala do žádné opravdu dramatické situace. Naopak bych řekla, že mě vstup do církve posílil, dala jsem najevo, že se nenechám manipulovat. Že když něco chci dělat, tak mi to režim nezkaží.

Donášel kněz i na vaši rodinu?

Ano, dozvěděla jsem se to právě od kamarádky chartistky. Ani to nám nikdy nepřineslo žádný postih. Měli jsme doma zakázanou literaturu a občas jsme dostali echo, že by mohl někdo přijít, tak jsme knihy schovali – byly připravené u dětí v aktovkách nebo schované a svázané, že jsou na odnes do sběru.

Tvého manžela jsem v dolnopočernické farnosti už nezažil. Řekni mi o něm, prosím, něco.

Manžel zemřel v roce 2011. Byl o 12 let starší, učil na Matfyzu. Byli jsme 40 let v manželství – řekla bych, že v harmonickém. Byli jsme šťastní, měli jsme se rádi a vychovali dvě děti. Když jsme přišli do Dolních Počernic, snažili jsme se zapadnout. Tehdy panovalo porevoluční nadšení, farnost i obec žila různými akcemi. snažili jsme se pomoci s různými akcemi v rámci obce i farnosti. Manžel byl ve farní radě, dělal tu setkání nad Písmem, dlouhá léta byl v zastupitelstvu, dokonce pár let i jako zástupce starosty. Do všeho rád mluvil jako Havran, ten to má po tatínkovi.

Jak se proměnila dolnopočernická farnost za více než 30 let, co tu jste?

Je to taková sinusoida. Když jsme přišli, farnost s Pavlem Čápem šla nahoru – jezdilo se na farní dovolené, farní společenství žilo na plné pecky. Za noviciátu to bylo úžasné, děti ze školy „proplouvaly“ skrz faru, pořád se pořádaly nějaké výlety, pingpongové turnaje... I když noviciát zanikl, byli tu kněží salesiáni, a pořád to bylo znát, i když původní nadšení trochu opadlo. Pak to začalo víc brzdit a teď to poslední roky jde dolů. Kromě odchodu salesiánů se na tom podepsal i covid a kauza okolo odchodu Marcely Krňávkové. Farnost se částečně rozpadla, pár lidí odešlo a ten bývalý duch se už neobnovil.

V čem je naděje, že se to opět zhoupne nahoru?

V mladých lidech, kteří přicházejí bydlet sem do okolí. Vidím, že je tam snaha dělat některé aktivity, aby se tu lidé cítili dobře. Chápu, že to bylo nějaké, teď je to jiné a snad to zase bude dobré. To je prostě život a já vždycky žiju s nadějí. Člověk nesmí ztrácet nadějí, a i když nejde všechno tak, jak si představuje, tak se má snažit o dobro věci. To platí obecně o životě i ve farnosti dvojnásob.

Hodně z aktivit táhne tvůj syn...

To opravdu přebíral po tatínkovi. Má v sobě duch, že se máme nasazovat pro blaho společnosti. Proto děláme zeměpisné besedy, cvičení pro starší ženy, máme občanské sdružení POČIN... Dělá toho hodně, pro obec i pro farnost. Asi víc než si přeje jeho manželka. :-)

V čem je ta zmíněná rozpolcenost farnosti?

Třeba ve vnímání dětské bohoslužby. Někteří kvůli ní nejdou do kostela a ostatním se líbí, že je kostel živý, že se tam něco děje. Tento rozpor vnímám jako problém, je to asi klasické rozdělení v konzervativním a moderním přístupu ke mši.

Čím to je?

Je to asi důsledek toho, že ze dvou nedělních mší vznikla jen jedna. Já osobně nevidím důvod, proč by nemohly být dvě bohoslužby. Úplně nejlepší by bylo, kdyby byla jedna mše ráno a jedna večer třeba od šesti. Naštěstí v Praze máme na výběr, když někdo opravdu chce jít večer – doporučuju třeba výborného kněze pátera Petra Beneše u Nejsvětějšího srdce Páně na Jiřího z Poděbrad od 18 hodin.

Jsi činná v některých farních aktivitách, například Dámském klubu. Jak vznikl?

Daly jsme ho dohromady s Miládkou Herianovou před dvěma lety. Někdy nás tam přijde sedm, někdy jsem tam sama. Domluvily jsme se, že ho budeme pořádát jednou za 14 dní. Záměr byl, že budeme dělat ruční práce (šila jsem závěsy na faře, Ingrid povlaky na podsedáky v kostele...) a povídat si – někdy o víře, někdy o čemkoli. Je to o vytvoření pohody a společenství.

Za rozhovor děkuje Michael Mareš

ZÁPIS Z JEDNÁNÍ PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI 3. 9. 2024

Prítomní: Libor Ovečka, Mireia Ryšková, David Vošahlík, Eva Nožičková, Jiří Cerman, Michaela Regálová, Tomáš Havran Jirsák

Hosté: Michal Jakl, Tomáš Daněk, Miroslav Špelda

(kráceno)

- Sakristie – Prasklá okna ze sakristie je třeba zasklít, Josef Kvaltín je po odstranění nánosů starých laků nejdříve natře. (Míša Regálová zjistí sklenáře.)

- Je potřeba domalovat kousek stěny za starými skříněmi. (Po posouzení to Libor Ovečka projedná se Standou Zmátle.)
- Nápis, jenž byl původně nad vstupním obloukem do presbytáře, je v depozitáři AP. Je otázka, zda má být umístěn v našem kostele nebo někde jinde.
- Díry ve zdi u trámů kůru potřebují ještě dočistit. Libor Ovečka zjistí od pana Dlabala, kdo úpravu kůru v tomto ohledu dokončí.
- Je třeba zakoupit nový dataprojektor pro promítání na faře (dětský filmový večer/filmové odpoledne; diskusní večery nad filmy v adventu, postní době apod.)
- Hovory o víře nahradí cykly přednášek. První přednáška proběhne v listopadu (5. 11. – zajistí Michal Jekl), druhá v lednu (bude požádán Jan Beránek o téma z youtube, domluví Mireia Rysková).
- Tříkrálové sbírky (leden 2025) se jako farnost zúčastníme (zařizuje Lucie Heriánová).
- Výhled: Dne 4. 3. 2025 bude koblihová párty od 18 hod. Dne 15. 3. 2025 v 16:00 bude postní filmové setkání. Dne 23. 5. 2025 bude Noc kostelů (zajišťují Jirsákovci). Dne 24. 5. 2025 bude poutní výlet farnosti. V noci z 16. na 17. 5. 2025 bude přespávání dětí na farní zahradě s Evou Nožičkovou.
- Daňkovi koupí cca 15 – 20 plédů, které budou k dispozici vzadu v kostele. Farníci s tím budou seznámeni a požádáni, aby plédy po mši vraceli složené na místo.
- Do programu mší je třeba dopsat, že ministrantská zkouška začíná hodinu přede mší a schola se schází v 8 hodin v neděli na faře.
- Libor Ovečka poděkoval písemně panu starostovi za opravu zdi u kostela, v září poděkuje ještě osobně.
- Matouš Beránek bude od poloviny září 2024 uklízet každý týden, během prázdnin nebylo pravidelné.
- Dámský klub se poradí co se stavem čalounění na židlích ve farním sále, dvě židle jsou rozbité.
- Podzimní brigáda: prořezat nálet za zdi farní zahrady (při návštěvě se starostou projedná Libor Ovečka).

Za celou farní radu David Vošahlik, Mireia Rysková a Libor Ovečka

Hospodaření farnosti 2023

Příjmy máme dvojího druhu – dary, a pak výnosy z pronájmu majetku farnosti. Sbírkový v kostele jsme už před několika lety zrušili a nahradili je zasíláním darů na účet farnosti, případně lze vložit hotovost do kasičky v kostele. Příjmy z darů činily celkem 215 tis. Kč, příjmy z pronájmu pozemků 81 tis. Kč.

Náklady na provoz kostela a fary včetně energií, materiálu atd. jsme pokryli z darů. Příjmy z pronájmu pozemků nám slouží jako dlouhodobá rezerva na větší opravy. Letos z nich budeme financovat opravy sakristie a statické zajištění kůru, v přípravě je rovněž oprava zvonu.

Děkují všem, kdo svojí prací farnosti pomáhají bez nároku na odměnu. Díky vám můžeme pokrýt vše, co je třeba a naše hospodaření je dlouhodobě stabilní.

Petr Marek, účetní farnosti

OPRAVY V NAŠEM KOSTELE

Většina z obyvatel Dolních Počernic bydlí v rodinném domku, takže vědí, že na domě je téměř stále potřeba něco opravovat. Nikoho tedy nepřekvapí, že náš dolnopočernický kostelík, který má historii delší než 800 let, čas od času také potřebuje nějakou opravu. Ostatně úsloví „práce jako na kostele“ jistě má svoje opodstatnění. Možná jste zaznamenali, že vloni byla například provedena oprava spodní části omítky. Letos se opravné práce zaměřily spíše do interiéru. Dva prvky se postupně ocitly v havarijním stavu, který mohl při zanedbání hrozit i neštěstím.

Jedním z nich bylo zavěšení zvonu ve věži kostela, které už bylo tak chatrné, že jsme museli klasické ruční

zvonění ukončit, aby nebyli zvoníci ohroženi případným pádem zvonu a aby nebyl ohrožen ani zvon sám. (Několik posledních zvonění při významných příležitostech tedy bylo pouze reprodukcí záznamu zvonění minulých pouštěnou z věže z reproduktorů.) K opravě bylo třeba sehnat odborníka, kterých není k dispozici mnoho. Čekali jsme tedy několik let, než se koncem července zvonář pan Manoušek přišel na náš zvon podívat, vyhodnotil situaci a navrhl řešení. Zvon bylo třeba nejprve odborně sejmut a spustit na podlahu, aby se mohla opravit stolice, na které je zavěšen. Nyní se čeká na vyjádření památkářů. Pokud odsouhlasí navrhovanou opravu, budeme se snažit ji zajistit v co nejkratším termínu.

Ještě úspěšnější byla akce spojená se sloupem podpírajícím kůr. Podloží sloupu zřejmě časem ztratilo svou hutnost a pevnost, takže se sloup postupně během let po milimetrech propadal. Naštěstí se podařilo sehnat odbornou firmu, která opět se souhlasem památkářů a pod dohledem stavebního technika arcibiskupství pana Dlabala na přelomu července a srpna nejprve náhradně podepřela kůr, vyzdvihla sloup do původní úrovně a jeho podloží do hloubky asi

jeden metr zpevnila natolik, že další propadání by nemělo hrozit.

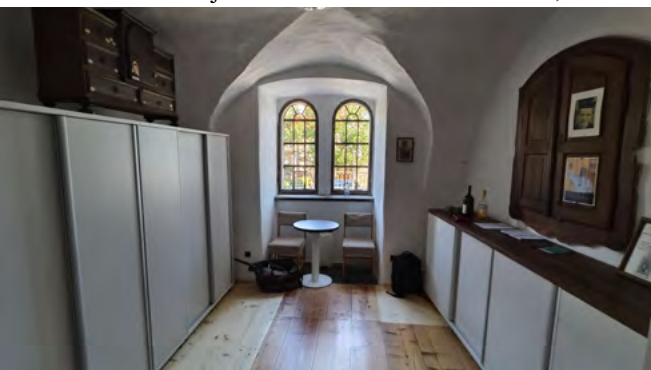
O dalších opravách v našem vzácném kostele budeme informovat v budoucnu.

Tomáš V. F. Jirsák Havran

Jak se proměnila sakristie

Velké proměny sakristie v kostele se ujala skupina lidí okolo Jiřího Krísa, Pavla Heriana a Davida Vošahlíka. Vybourala se původní zděná příčka s luxfery, která tvořila provizorní, ale zároveň dlouho nevyužívanou zповědnicí. Vyspravila a zbrousila se podlaha, upravilo se elektrické vedení, vymalovalo se.

Do sakristie se zároveň namontoval nový nábytek na míru, laděný do bílých barev. Hlavní pracovní činností Jiřího Krísa jsou návrhy kancelářských prostor, takže logicky jeho směrem mířila prosba farní rady. Následně vznikly vizualizace, které se připomínkovaly a schválily. Konečný účet za nábytek činil 160 tisíc korun. „Připravili jsme nábytek na míru, aby barevně i funkčně pasoval do prostoru. Konkrétně jsme namontovali velkou komodu, vestavěnou niku se skříní, úložnou trojdielnou skřín,

věšákovou stěnu s lavičkou a stoleček, ke kterému přijdou židle, vyjmenoval Jiří Kriso. Jeho dojem z výsledné práce? „Myslím, že to dopadlo dobře. Netrpím dojmy, ale lidem se to během Dne farnosti líbilo, zmiňovali, že nový nábytek dal vyniknout gotickým prvkům, především portálu. Takže jsem spokojený.“

Michael Mareš

STALO SE

Přespávačka na faře

První letošní přespávání na faře proběhlo od 12. 4. v 18:00 do 13. 4. 10:00. Program měla na starosti Eva Nožičková. Bylo to o Malém princovi a hrála ho Eva. Četla nám 1. příběh a potom jsme měli namalovat beránka z toho příběhu. Měli jsme ho namalovat ani ne moc starého, ani moc kudrnatého, ale v krabičce. Když jsme to měli hotové, hráli jsme další hry. Druhého dne jsme si po snídani už hráli jen hry, které jsme chtěli, například schovku, pikolu nebo ještě zeměláva. Moc jsme si to užili.

Maruška Zemánková

Nocování na farní zahradě

V pátek 17. 5. se sešla skupina odvážných dětí, které si chtěly vyzkoušet, jaké to je nocovat venku přímo pod širým nebem.

A co nás čekalo? Nejprve jsme si společně opekli burty, zahráli nějaké hry, a když se pomalu začalo smívat, vydali jsme se na bojovku, abychom zachránili princeznu. Poté, co jsme splnili všechny úkoly a snědli jsme odměnu, kterou jsme si opravdu zasloužili, jsme si připravili spaní. Jelikož už víme, jaká

je v noci v květnu zima, byli jsme už připraveni na ne zcela komfortní podmínky. O to jsme ale měli větší radost, že jsme vše zvládli bravurně a noc venku jsme si moc užili. Ráno nás zima zahrála na faru, kde jsme

ocenili teplý čaj, zahráli se a vydali se opět ven, abychom si zahráli ještě nějaké hry.

Eva Nožičková

První svaté přijímání 2024

V neděli 2. června proběhla v naší farnosti slavnost, při které skupinka dětí přijala poprvé Eucharistii. Děti se na tuto slavnost připravovaly od září, společně jsme si povídali o Bohu, o tom, jak nás má rád, jak se s Ním můžeme setkávat. Za tu dobu, kdy jsme se společně pravidelně scházeli, jsme utvořili prima partu, poznali nové kamarády, a hlavně jsme prohloubili náš vztah s Bohem. *Eva Nožičková*

Noc kostelů 2024

Dne 7. 6. se po celé republice konala Noc kostelů. Tématem té naší byl tentokrát strom. Na začátku nás přivítal Libor a přednesl svůj příspěvek na téma „Strom nahoře, strom dole.“ Po něm vystoupila Mirei, která nám vysvětlila, „Jak to bylo v ráji“.

jsme strom.“ Celkově se nám sešlo 69 textů jednotlivců a pět kolektivních, žánrově rozpětí od básní přes prózu až po komiksy, mimochodem i po výtvarné stránce velmi zdařilé. Vybrat z každé kategorie tři nejlepší bylo opravdu obtížné.

Po vyhlášení vítězů, z nichž někteří svá díla také na místě přečetli, nastala prezentace aktivity Strom života. Vystoupily zde dětské kolektivy z mateřské školky a ze základní školy se svými učitelkami. Všechna díla byla vystavena v kostele a bylo úžasné sledovat, jak jsou jednotlivá výtvarná ztvárnění odlišná od ostatních, kolik nápadů a umu do nich děti pod vedením učitelek daly.

Druhá část programu, na jejímž začátku nás tradičně přišel pozdravit pan starosta, patřila koncertu nám dobře známého dětského sboru Rokytky, jehož výkon byl bez nadsázky famózní. Ve třetí části programu krátce promluvili o svých dílech naši milí výtvarníci – malířka a grafička Olga Stárková, kamenosochař Josef Borecký a na poslední chvíli také Jan Paul. Dílo Josefa zarezonovalo natolik, že nakonec (díky Mirei) zůstane v našem kostele napořád. (Obraz Olgy zase doslova uhranul sbormistryni Rokytky, Andreu Čančarovou Houfkovou, a nakonec jí byl Liborem a Mirei darován. Ale to už je jiný příběh...)

Následně proběhlo vyhlášení literární soutěže, kterou se mnou tradičně organizovaly Jana Segi Lukavská a Pavla Říhová. Děti měly na výběr z témat „Strom, který nikdy nezapustil kořeny“, „Kdybych se stal na pár hodin stromem, v jakém ročním období by to mělo být?“, anebo skupinové téma „My jsme strom.“

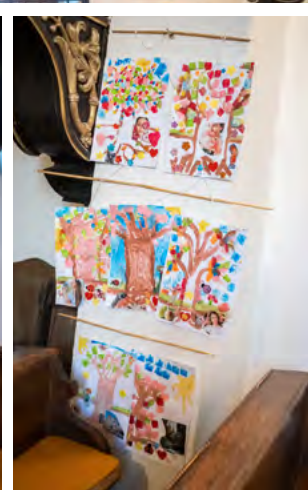
O hudební doprovod akce se stejně jako loni postaral neskutečný Aleš Šnek Bláha, který dorazil až z Blanska. Celá jeho rodina si

kvůli tomu musela obstarat volební pas, aby stihli odvolit. A stálo to za to. Zpívalo a hrálo se až do 23 hodin, lidi neustále přicházeli a zpívali s námi. Stejně jako loni mezi nás zavítal kytarista Martin, který se Šnekem působil jako sehraná dvojka, ačkoliv se viděli podruhé v životě. Náš kostel se rázem proměnil v takový malý táborák, pocit pospolitosti a vzájemnosti byl úžasný. Tomu přispělo i občerstvení před kostelem, kde příchozí trávili čas mezi jednotlivými částmi programu.

Chvilí po desáté hodině večer nás čekalo jedno milé překvapení – do kostela doslova přiběhla Mirka Šílová, která seděla ve volební komisi a nemohla se tak celé akce zúčastnit, a okamžitě začala přítomné velmi srdečně a erudovaně provázet po kostele.

Jako hlavní organizátorka akce bych na tomto místě chtěla poděkovat všem, kteří svou účastí přispěli k vytvoření jedinečné atmosféry, jmenovitě:

- Šnekovi a Martinovi za energický a emotivní hudební doprovod,
- Janě Segi Lukavské, Pavle Říhové, Petru Zemkovi a Dítě Křišťanové za spolupráci na literární soutěži,
- básníku Jiřímu Žáčkovi za věnování knihy s přáním a podpisem,
- Františku Jakubcovi, Janě Segi a nakladatelství Albatros za krásné knižní ceny,
- učitelkám z MŠ DUHA, ZŠ Dolní Počernice a ZŠ Orangery a vychovatelkám z dětského domova za zapojení dětí do soutěže a projektu Strom života,
- Liboru Ovečkoví a Mirei Ryškové za inspirativní slova,
- Andree Čančarové Houfkové, Zuzaně Celeryňové a celému sboru Rokytka za parádní koncert,
- Olze Stárkové, Zdeňce Hoškové, Josefu Boreckému a Janu Paulovi za poskytnutí jejich úžasných děl na téma strom,
- Jirkovi Cermanovi, Františku Jakubcovi, Pavle a Pavlovi Říhovým, Haně Valentové a Mirce Šílové za neskutečnou pomoc a podporu,
- Hance Jirsákové za legendární perničky,
- všem farníkům, kteří přispěli k občerstvení před kostelem,
- Stanislavu Čihákovi za nádherné fotky,
- a zkrátka všem...

Dovolím si zde ještě vyzdvihnout pomoc pár přátel z farnosti, bez nichž bych se těžko obešla. Jedná se zejména o Františka Jakubce, který mi byl po celou dobu spolehlivým pomocníkem a morální podporou, a Jirku Cermana, který prokázal své neskutečné srdcařství a „nezlomnou vůli pomáhat“, když i přes několikanásobnou zlomeninu nohy nedokázal porušit svůj příslib pomoci a s širokým úsměvem na rtech zajistil přípravu prostor, včetně nošení lavic a stolků.

Hanka Valentová pak s elegancí a energií sobě vlastní na poslední chvíli zastala „stráž u vchodu“, když už to vypadalo, že letos nikoho neseženu. O Mirce Šílové a jejím překvápku jsem se již zmínila.

Srdečně také gratuluji všem výhercům literární soutěže a děkuji všem dětem za jejich jedinečná díla. Letošní Noc kostelů byla překrásná, lidé chodili až do poslední chvíle, celkem mezi nás zavítalo 239 dospělých a zhruba 50 dětí mimo účinkující a organizátory.

Na závěr svého příspěvku bych chtěla říct, že jsem opravdu šťastná a vděčná za to, že jsem, zprvu naprosto náhodně, dostala možnost organizovat Noci kostelů. Nakonec jsem uspořádala celkem čtyři – s tématy anděl, ptactvo, nebe a strom. Jsem ráda, že se do této akce podařilo zapojit doslova celé Počernice. Atmosféra počernických Nocí kostelů mě bude provázet na mé další životní cestě. Jak už možná víte, v souvislosti s manžellovou prací jsme se na čtyři roky přestěhovali do Abu Dhabí. Do Počernic se budeme vracet na Vánoce a v létě.

Nové organizátorce nebo organizátorovi Noci kostelů přeju hlavně radost a hodně energie, která se mu následně stonásobně vrátí.

Srdečně Draha Kráčmarová

Pout' a den farnosti 2024

Lehce za polovinou srpna, když už je konec prázdnin na dohled, náš kostel tradičně slaví svůj svátek. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie je v některých křesťanských církvích nejdůležitější mariánský svátek a vyjadřuje, že Maria jako matka Ježíše Krista již dosáhla života „v dokonalé a oslavené tělesnosti“, to jest jako individuální osoba. My farníci jsme se po slavnostní mši svaté sešli opět za kostelem, kde jsme se ve stínu party stanů a čerstvě opravené zdi oddělující pozemek kostela od pivovaru, dali do řeči i do bohatě připraveného občerstvení. Díky všem za účast i za jakkoli přiloženou ruku k přípravě.

O pár týdnů později se farnost opět sešla, tentokrát 8. září po mši, kterou již tradičně na začátku školního roku „zdobí“ svěcení aktovek. Na farní zahradě se opékalo a grilovalo, pilo pivo i nealko, a ve stínu – tentokrát vzrostlých stromů – řešila například budoucnost naší nedělní mše svaté, konkrétně její začátek. Výsledek, jak už se píše jinde v tomto vydání našeho občasníku, byl stanoven na 9:30.

Michael Mareš

Ohlédnutí za akcí Vendryně 2024

Prázdniny s Bohem a donem Boskem je oficiální název akce. Účastníci, kteří jsou ve věku od 15 (14) let jí ale neřeknou jinak než „Vendryně“ podle místa, kde letos proběhl již 20. ročník.

Jedná se o akci pro mladé lidi, která je svým komplexním pojetím poměrně unikátní. Proč? Obsahuje několik rovin programů:

Práce pro místní lidi a obec – pomáháme místním lidem, kteří nám často poskytují pomoc – zapůjčení objektů, brambory do kuchyně apod. Letos jsme například pomáhali se sběrem brambor, odvozem pokáceného dřeva na farním pozemku, stěhování nábytku ve škole nebo čištěním kuchyně v místní školce.

Evangelizace aneb program pro rodiny s dětmi – pravidelně pořádáme rodinné odpoledne. Tentokrát bylo na téma cirkus a dokonce dorazil opravdový kouzelník. Cílem je, abychom vytvořili jako účastníci program pro lidi z okolí a ukázali jim, že nejsme uzavřený kolektiv a rádi místní faru otevřeme veřejnosti.

Aktivita pro účastníky – co by to bylo za akci bez různých her a aktivit. Něco je připravené, něco si připravují účastníci na místě. Letos jsme tak společně hráli bránball, měli program u ohně, společenský taneční večer, celodenní výlet zakončený jízdou na bobové dráze. Nebo vodní bitvy, které nám pomáhaly přežívat teplé dny.

Duchovní program je důležitou součástí. Ráno máme společnou modlitbu v místním altánku a každý den mši, která je pokaždé trochu jiná. Večer vždy zakončíme modlitbou či adorací v místním kostele.

Vzdělávání – snažíme se, aby akce měla i jiný přínos a proto jsou pro účastníky připravené workshopy. Letos jízda v traktoru či na mopedu, vyrábění kožených pásek či razítek, lidská sexualita. Pozvání také přijal náš hlavní host, velmi zajímavý kněz Jan Hanák, se kterým jsme řešili téma celé akce: Žij svůj sen.

Letošní ročník byl výjimečný i tím, že jsme slavili kulatiny. Na akci jsme se proto potkali s bývalými účastníky Vendryně a jejich rodinami a mohli tak prožít společné programy včetně „narozeninových“ oslav.

Co více dodat? Jsme rádi, že salesián George, (který u nás také působil), má ještě sílu akci pořádat. A doufáme, že celý týden je pro každého z účastníků motivační do dalších dní. *F. Jakubec ml.*

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ 2024/25 A AKCE PRO DĚTI

Začal nový školní rok a s ním také výuka náboženství a příprava na 1. svatě přijímání. Každý pátek od 14:00 do 15:00 se na faře schází skupina dětí, které chodí na nábožko, a hned poté probíhá příprava na 1. svatě přijímání. Všechny zájemce zveme mezi nás a těšíme se na ně. ☺

Eva Nožičková, eva.nozickova@seznam.cz, 606 606 888

- Letos také rozšiřujeme aktivity pro děti. Hned v říjnu nás čeká přespávačka na faře, a to konkrétně 11.–12. 10. Akce je určena pro všechny děti, které zvládnou noc bez rodičů, začínáme v pátek v 18:00 a končíme v sobotu v 10:00. S sebou je nutný spacák, karimatka, pyžamo, hygiena a plyšák. ☺
- 8. listopadu nás čeká filmové odpoledne, které začne v 16:00 a končí ve večerních hodinách, až se nám bude chtít.
- Předvánoční atmosférou se můžeme naladit předvánočním setkáním, které se bude konat 6. prosince a je určeno nejen pro děti, ale také pro rodiče. Děti si něco vánočního vyrobí a dospěláci se mohou zastavit v každodenním shonu, popovídat si, zahřát se u svařáku... Další termíny akcí pro děti najdete v seznamu na poslední straně. *Eva Nožičková, Lucka Herianová, Marjet Kosec*

Opět nám začal školní rok. Tak jsem přemýšlela o tom, zda se k této události něco v Písmu vztahuje. O chození do školy tam opravdu nic není, ale přesto je tam jeden hodně zajímavý příběh o dvanáctiletém Ježíšovi o velikonočních svátcích v Chrámu. V Ježíšově době v Izraeli se děti zprvu vzdělávaly doma, chlápci pod vedením otce, dívky pod vedením matky; posléze chlápci přešli k učitelu u synagogy. Tam se učili číst a psát a znát posvátné tradice, jak o tom mluví např. apoštol Pavel (Gal 1,14). O Ježíšovi nevíme, jakým způsobem se vzdělával, ale ani jemu nespady znalosti shůry, i on se učil jako každé jiné dítě a mladý člověk. Jisté je, že byl na svou dobu velmi dobře vzdělán: nejen že se vyučil řemeslu svého pozemského otce, ale velmi dobře znal posvátné texty a uměl je vykládat.

O jeho inteligenci a zvědavosti již v dětském věku svědčí právě perikopa z Lukášova evangelia (2,40–52), kde se vypráví, jak kladl moudré otázky učitelům Zákona. Klást otázky je pro intelektuální i duchovní růst člověka nesmírně důležité, tak tomu bylo i v Ježíšově případě

„Chlapec pak rostl a sílil, naplňován moudrostí, a Boží milost byla s ním. Jeho rodiče chodili každý rok slavit Velikonoce do Jeruzaléma. Také když mu bylo dvanáct let, putovali se účastnit slavnosti jako obvykle. Když svátky skončily a oni se vraceli domů, chlapec Ježíš zůstal bez vědomí rodičů v Jeruzalémě. V domnění, že je v karavaně, ušli den cesty, než ho začali hledat mezi příbuznými a známými. Když ho však nenašli, vrátili se a hledali ho v Jeruzalémě. Po třech dnech ho našli v chrámu, jak sedí mezi učiteli, naslouchá jim a klade jim otázky. Všichni, kdo ho slyšeli, žasli nad jeho rozumností a odpověďmi, ale když ho uviděli rodiče, zhrozili se. „Cos nám to udělal, synu?“ řekla mu jeho matka. „Pohleď, tvůj otec a já jsme tě zoufale hledali!“ „Proč jste mě hledali?“ odpověděl. „Nevěděli jste, že musím být v domě svého Otce?“ Oni však nechápali, o čem mluví. Potom se s nimi vrátil do Nazaretu a byl jim poslušný. Jeho matka to všechno uchovávala ve svém srdci. Ježíš zatím rostl a byl čím dál moudřejší a milejší Bohu i lidem.

Celá rodina šla na velikonoční svátky do Jeruzaléma. Velikonoční svátky patřily mezi tzv. poutní svátky (Velikonoce, Letnice, Svátky stánků), kdy patřilo k povinností Židů účastnit se bohoslužeb v Chrámu v Jeruzalémě. Celá židovská pospolitost se tam měla sejít, aby se společně radovala z Hospodina a jeho záchranného jednání. Ježíšova rodina patřila mezi ty, kdo se na této slavnosti opakovaně podíleli. Na zpáteční cestě až po čase rodiče zjistili, že Ježíš není tam, kde by měl podle jejich názoru být, a tak se ho vydali hledat. Našli ho v Chrámě, jak sedí mezi učiteli a rozmlouvá s nimi. To byl pro ně nepochybně šok. Jejich syn uprostřed dobových autorit a všichni mu naslouchají! Na jejich výčitky jim Ježíš odpovídá jako dospělý, jako někdo, kdo už pochopil, kudy povede jeho životní cesta. Na to jeho rodiče připraveni nejsou. Role se tu poněkud obrátily – rodiče nechápou svého syna, přerůstá je. Nicméně čas jeho plné dospělosti ještě nenastal, a tak se s nimi vrací zpět a přijímá svou roli poslušného syna. Ježíš pak nadále prospíval v moudrosti, tedy pokračoval ve svém vzdělávání a duchovním růstu. Ani Ježíš, přes svou výjimečnost, nebyl ušetřen námahy učení a vzdělávání. Byl se všim všudy člověkem, který se jako každý jiný člověk potřeboval vzdělávat a procházet různými vývojovými stadii a jejich krizemi včetně nepochopení rodiči. On to vše dokázal přijmout a integrovat do svého života. A tak se stal dospělým a zralým člověkem.

Svým příběhem nám evangelista staví před oči právě onen okamžik, kdy Ježíš jako dospívající v konfrontaci s rodiči poprvé vyjadřuje svou identitu, odkazuje na své poslání.

Děti někdy mívají hluboký vhled do svého životního poslání a vykazují porozumění, které dospělí, uzavřené v okruhu jejich vlastní logiky a představ, může skutečně přesahovat. Moudří rodiče to jako Maria berou vážně.

Zajímavé je, že něco podobného vypráví o sobě i židovský historik Josephus Flavius (2. polovina 1. stol. n. l.) ve svém životopise *Můj život*: „Ačkoliv jsem byl ještě chlapec sotva čtrnáctiletý, byl jsem všemi chválen pro svou lásku ke knihám, neboť velekněží a přední osobnosti města se scházeli, aby se ode mne dozvěděli něco o zákonech.“

Klást otázky, nespokojovat se s tím, co znám, je šancí stále růst v moudrosti a porozumění sobě i světu kolem.

Mireia Ryšková

Beseda k životu LGBT+ v římskokatolické církvi

Rád bych nejen čtenáře DoPoLi tímto pozval na faru v Dolních Počernicích na přednášku a následnou besedu chystanou na úterý **5. listopadu 2024 na 18.30 hodinu**, kde pohovoří předseda zapsaného spolku Logos Česká republika, do roku 2010 známého jako Logos Praha, tedy ekumenického křesťanského společenství, Jiří Votava, případně i jiní členové a příznivci téhož společenství, o tom, jak se v naší římskokatolické církvi žije LGBT+ lidem. Zkratku na nedávný dotaz jednoho ze spolufarníků zde stručně vysvětluji tak, že L náleží za lesby, tedy ženy se vztahovou orientací na ženy, G patří za gaye, tedy muže se vztahovou orientací na muže, B se v ní nachází za bisexuální lidi, tedy lidi se vztahovou orientací na ženy i muže, ať jsou sami ženami, ať jsou muži, T pak následuje předně za trans lidi, mezi než náležejí trans ženy, tedy ženy, které, ač byly po narození prohlášeny za muže, si v průběhu života uvědomily, že mužem nejsou, dále trans muži, tedy muži, ač obdobně po narození prohlášení za ženy, si v průběhu života uvědomili že ženami nejsou, ale i část nebinárních lidí nenáležících svým vědomým vnímáním ani mezi muže, ani mezi ženy, či část intersex lidí, kteří jsou těžko zařaditelní k mužskému, či k ženskému pohlaví, vzhledem k nezvyklému složení tělesných pohlavních znaků. Přednáška se sice bude věnovat životu této rozmanité skupiny lidí a případně dalším podobně svébytným lidským bytostem znázorněným v one zkratce v běžných textech obvykle matematickým znamínkem plus, ale v souvislostech s převažujícími variacemi křesťanské víry u členů Logosu obvykle latinským křížkem. Zvláště vzhledem na zastoupení ve zmíněném spolku se však nejspíše zaměří na situaci gayů, tedy, chcete-li, homosexuálních mužů.

Spolek Logos vznikl jako ekumenické svépomocné společenství před více než třiceti lety v době nikdy zcela nenaplněných nadějí spojených s uznáním lidských práv v naší sekulární vlasti. Vznikl však i jako výraz nouze o přijetí různě vztahově orientovaných lidí v jejich domovských církvích, aby v těchto církevních společenstvích podnítil na základě důvěry v Boží slovo změnu častého nepochopení a odmítání těchto lidí a zároveň byl místem, kde se mohou bez větších obav společně setkávat tam, kde již se dvěma či třemi, pobývá i Ježíš Kristus. Vzhledem k rozložení procentuálního výskytu LGBT+ osob v rámci obyvatelstva českých zemí ve vztahu k početnosti věřících různých církví i jiných náboženských společenství i v Logosu převažují římsší katolíci. Z nich každý ku své situaci přistupuje podle svého nadání a svědomí. Ze zkušenosti pak vyplývá, že statisticky pravděpodobnější je výskyt LGBT+ lidí ve větších rodinách, a právě Dolní Počernice v rámci hlavního města Prahy spíše s neobvyklým mladším typem věkové struktury a katolické prostředí rovněž známé častým výskytem rodin s více dětmi mají poněkud vyšší pravděpodobnost výskytu LGBT+ lidí, kteří, jak bylo zřejmé již nejméně od 19. století, se se svojí vztahovou orientací rodí. Ta se stejně jako u ostatních lidí projeví postupně, zvláště, ale nejen, v období puberty. Proto jsem již před delším časem oslovil pastorační radu zdejší farnosti s nabídkou, nyní tedy již chystané, besedy. Jde mi o to, aby se zdejší, mě za posledních několik let již velmi milé, farní společenství vědomě, či nevědomě, nestalo původcem niterných zranění těchto lidí zvláště v citlivém období, kdy si svoji vztahovou orientaci uvědomují, a mohlo tak, alespoň ve svém středu pomoci takovým případným spolufarníkům svým přijímajícím prostředím k životu ve víře. Myslím, že je třeba se seznámit se skutečnými příběhy života a víry LGBT+ lidí, abychom jedni druhých břemena se být jen pokusili, a snad i se znalostí lépe dokázali, nésti.

Michal L. Jakl

Lampionový průvod 2024

I letos si připomeneme vznik samostatného Československa tradičním lampionovým průvodem. Podrobnosti budou včas oznámeny na sociálních sítích a nástěnkách POČINU a ÚMČ. Skauty a skautky prosíme, aby se s pořadatelem předem spojili na tel. č. +420 73 7766 383 nebo na adrese Havran.POCIN@email.cz. Těšíme se na společné zážitky!

Za POČIN Tomáš V. F. Jirsák Havran

Výuka náboženství a příprava na první svaté přijímání 2024/25

S dětmi přihlášenými na **náboženství** se budeme setkávat každý **pátek** (kromě prázdnin) **od 14:00 do 15:00 na faře** a tuto skupinku hned vystřídají děti, které se budou připravovat na **1. svaté přijímání**, tedy **pátky od 15:00 do 16:00** patří prvokomunikantům. Všichni zájemci, kteří chtějí přijít mezi nás, jsou vítáni a těšíme se na ně!

Eva Nožičková, tel. 606 606 888

Doraž (se) v pátek (na Chvalech)

DORAŽ
(SE)
V PÁTEK
(NA CHVALECH)

17.00 - SPOLČO PRO PŘEDSTŘEDOŠKOLÁKY
KAŽDÝ PÁTEK

19.30 - SPOLČO PRO STŘEDOŠKOLÁKY
KAŽDÝ 1. A 3. PÁTEK V MĚSÍCI
• MOŽNÁ PŘÍPRAVA NA BIŘMO

CHANGE!
18.30 - KAŽDÝ 1. PÁTEK STUDENTSKÁ MŠE
• NÁLEŽNÉ OTEVŘENÍ FARY V POHODNOSTI OBČERSTVENÍ, NEJ, ZEKÁNÍ

TOGETHER_V_HP POCERNICE.SHM.CZ

TOGETHER 2024
4.-6. 10. 2024
zážitková víkendovka pro mládež od 13 let

www insta

TOGETHER_V_HP

Zvu každého, kdo má chuť se potkat (a splňuje určité věkové limity), aby se přišel v pátek „dorazit“ na faru na Chvaly.

- Každý pátek od 17.00 je spolčo pro předstředoškoláky (cca od 13 let).
- Každý první a třetí pátek je spolčo pro středoškoláky po mši od cca 19.30 (je možné se potkat na mši).
- A každý první pátek v měsíci je od 18.30 studentská mše se scholou.

A rovnou také zvu na první otevřenou zážitkovou víkendovku Together 2024 (4.–6. 10. 2024). Více informací o spolču i víkendovce na pocernice.shm.cz nebo na instagramu: together_v_HP

Těším se, že se někdy v pátek společně dorazíme!

František Jakubec ml.

Příprava bohoslužeb pro děti

Už 20 let v naší farnosti připravujeme jednou měsíčně bohoslužby pro rodiny s dětmi. Stálíci v těchto přípravách je Michaela Regálová, ke které je v nich zapojená od počátku jejich existence.

V současné době se přípravná skupinka skládá z pěti členů – Michaela Regálová, Tomáš Havran Jirsák, Dominika Vošahlíková, Lucia Němečková, nově slíbili pomoc Michal Jakl a Marjet Kosec.

Rádi vás na přípravách uvítáme a těšíme se, že posílíte naše řady. Termíny příprav se dozvíte v ohláškách.

Z webu farnosti: www.farnostdolnipocernice.cz

PKD (Počernický klub dam)

S ohledem na všechny ženy, které klub poslední dobou navštěvovaly, se Dámský klub poprvé sejde ve středu 9. 10. v 19.30 na faře v Dolních Počernicích.

Milada Herianová

Služba u oltáře – ministrování aneb přijďte mezi nás

Zveme všechny zájemce, aby rozšířili řady našich ministrantů a zapojili se tak aktivněji do průběhu mší svatých. Máme jen minimální vstupní požadavky: **Ministrant nebo ministrantka** by měli být schopni samostatně chodit, stát, klečat a sedět. Bylo by dobré, aby se mohli účastnit **ministrantských schůzek v neděli od 8:30**. Je možné se k nám přidat kdykoli. Pro více informací mne kontaktujte, případně přijďte rovnou na schůzku.

HAVRAN...!:-) +420 737 766 383

Pozvání na scholu

Srdečně zveme všechny, kdo mají chuť si zazpívat nebo zahrát na svůj oblíbený hudební nástroj na nedělní kytarovou scholu, která hraje jednou za 14 dní dle rozpisu. Vítán je každý! Snažíme se dát prostor komukoli dle chuti a nadšení. Na zkoušku přede mší se scházíme vždy v neděli v 8 hodin na faře v D. Počernicích.

František Jakubec ml.

Pozvání na dětskou scholičku

Rádi bychom pozvali všechny děti, které by chtěly zpívat a zapojit se do nácvičku písniček. Sejdeme se vždy v neděli, na kterou připadne bohoslužba pro rodiny s dětmi, v 8:30 na faře, a natrénujeme společně 1–2 písničky. Termíny dětských mší do konce kalendářního roku 2024: 13. 10. 11. a 8. 12.

Těším se na vás.

Anežka Zemánková

DALŠÍ INFORMACE

Oslavenci ve farnosti (seznam svátků a narozenin farníků)

Pokud máte zájem o veřejnou připomínku vašeho data narození a svátku při ohláškách na závěr mší svatých, doplňte své jméno, příjmení a konkrétní datum do prázdného řádku pod seznamem oslavenců, který najdete v kostele na stolku vzadu u sakristie.

Pastorační rada

Informace k nedělním sbírkám

Finanční dary nahrazující nedělní hotovostní sbírku lze nyní zasílat na **účet farnosti č. 2400040748/2010 u Fio Banky**. Na takto poukázané příspěvky se vztahuje možnost finančního odpočtu ze základu daně. Potvrzení vystavuje Petr Marek.

Pro toho, kdo nemá možnost platit převodem nebo z jakéhokoli důvodu chce nadále přispívat v hotovosti, je na finanční příspěvek umístěna kasička vzadu v kostele.

Pastorační rada

RŮZNÉ

Výzva televize NOE

Televize Noe ve spolupráci s Vyšší odbornou školou publicistiky v Praze (Publicistika), jejímž zřizovatelem je Arcibiskupství pražské, hledá zájemce o práci v médiích. Pro mladé křesťany (případně i pro sympatizanty křesťanství), kteří mají po maturitě a chtěli by zkusit práci v médiích, je výbornou příležitostí Akademie televize Noe. V rámci ní televize Noe zajistí vybraným zájemcům o studium Publicistiky výraznou finanční pomoc na pokrytí školného (v roce 2024/25 činí 32 000 Kč). Tito studenti pak od prvního ročníku kromě studia mediální školy sbírají zkušenosti v oboru díky praxi v pražské redakci televize Noe.

Kontakt: Lukáš Jirsa, vedoucí pražské redakce televize Noe, jirsa@telepace.cz

POUTĚ

Sobota 24. 5. 2025 Pout' farnosti – navrhňte tip na působivé místo, které navštívíme

Neděle 17. 8. 2025 – poutní slavnost v kostele D.P.

HOVORY O VÍŘE NAHRADÍ

CYKLUS PŘEDNÁŠEK

Sobota 5. 11. 2024, 18.30 – viz pozvánka na s. 13

FILMOVÉ SETKÁNÍ S NÁSL. BESEDOU

Sobota 23. 11. 2024

Sobota 15. 3. 2025

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

Pátek 14–15 hod. na faře v D. Počernicích

PŘÍPRAVA NA 1. SV. PŘIJÍMÁNÍ

Pátek 15–16 hod. na faře v D. Počernicích

PŘESPÁVAČKA NA FAŘE

Pátek 11. 10 od 18:00 hod. na faře v D. Počernicích

Pátek 21. 3. 2025 od 18:00 hod. na faře

PŘESPÁVAČKA NA FARNÍ ZAHRADE

Pátek 16. 5. 2025 nocování na farní zahradě v D.P.

DALŠÍ AKCE PRO DĚTI

Pátek 8. 11. 2024 – filmový večer (viz s. 11)

Pátek 6. 12. 2024 – perníčky + vánoční vyrábění + setkání rodičů u svařáku :-) (viz s. 11)

Pátek 10. 1. 2025 – filmový večer

Pátek 25. 4. 2025 – výlet + kakao na faře

SPOLČO PRO MLADÉ V Hor. Poč. na faře

Pátek od 17:00 (cca od 13let)

MINISTRANTSKÉ SCHŮZKY

Každou neděli od 8:30 v kostele

SCHOLA – Každou neděli od 8:00 na faře

SCHOLIČKA – V neděli před dětskou mši od 8:30 na faře. Termíny: 13. 10., 10. 11., 8. 12., 12. 1., 23. 2., 23. 3., 27. 4. 25. 5. a 15. 6.

PŘÍPRAVY NA DĚTSKÉ BOHOSLUŽBY

Dle domluvy realizačního týmu.

MŠE SV. ZVLÁŠTĚ PRO RODINY S DĚTMI

Termíny: 13. 10., 10. 11., 8. 12., 12. 1., 23. 2., 23. 3., 27. 4. 25. 5. a 15. 6.

FARNÍ AKAKAO

Po každé mši pro rodiny s dětmi

KÁVA NA FAŘE – Každou neděli po mši svatě

POČERNICKÝ KLUB DAM (PKD)

Podle aktuální domluvy

Nejbližší termín: 9. 10.

SPORT

Středa každý týden od 20:00 v tělocvičně ZŠ D.P.

SVATOŠTĚPÁNSKÉ KOUPÁNÍ

Čtvrtek 26. 12. 2024 po mši svatě

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Začátkem ledna 2025

SPOLEČENSKÝ VEČER

POČERNICKÝCH FARNOSTÍ

Sobota 11. 1. 2025

KOBLIHOVÝ MASOPUST NA FAŘE

Úterý před popeleční středou 4. 3. 2025

„PÁLENÍ ČARODĚJNIC“ NA ZAHRADE

Středa 30. 4. 2025

NOC KOSTELŮ

Pátek 23. 5. 2025

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Termín ještě není určen

ROZLUČKA SE ŠKOLNÍM ROKEM

Neděle 15. 6. 2025 – Po mši svatě bude grilování na farní zahradě (spolu s oslavou Dne otců :)

BRIGÁDY FARNOSTI

Během prázdnin

DEN FARNOSTI A ŽEHNÁNÍ AKTOVEK

Neděle 7. 9. 2025 – Po mši svatě grilování na farní zahradě (bude možnost domluvy času výuky náboženství)